Rok I. W Krakowie, dnia 1. sierpnia 1922 r. Nr. 8.

KOMUNIKAT

REFERATU PRZYSPOSOBIENIA REZERW.

ODDZIAŁ III. SZTABU DOWÓDZTWA OKRĘGU KORPUSU NR. V. W KRAKOWIE.

Wychodzi co miesiąc

Adres Redakcji i Administracji: Kraków, D. O. Korp. Oddz. III. Szt. Ref. przysp. rez. ul. Stradom 14, III p. drzwi 90, tel. przez centr. D.O.Korp. L.: 1377, 3543, 3277, 3557., poczem żądać Oddz. III Szt.

Przysposobienie wojskowe we Francji.

(Dokończenie).

III. Analiza programów Stowarzyszeń propagujących przysposobienie wojskowe.

A. Ogólne przysposobienie wojskowe składa się z 3. części:

1) Wyszkolenie fizyczne, 2) Wyszkolenie moralne, 3) Elementarne wyszkolenie wojskowe.

Przysposobienie wojskowe ogólne zawiera całokształt przedmiotów i od wyników egzaminów w końcu przeszkolenia tychże przedmiotów zależnym jest certyfikat, zaświadczający jakość przygotowania do służby wojskowej.

1) Wyszkolenie fizyczne obejmuje: a) Wychowanie fizyczne w pełnym tego słowa znaczeniu, 30. ćwiczeń półgodzinnych codziennie, dalej ćwiczenia dłuższe, do 2 i 4 godzin w odpowiedniej ilości i terminie. Ta metoda wychowania daje najbardziej normalny i racjonalny training, według którego należy ćwiczyć w ciągu pół roku lub jednego semestru.

b) Wytrenowanie w marszu. Dojść kolejno aż do 20. klm. po drogach i na przełaj bez broni i obciążenia. Rozpocząć od krótkich przechadzek, w czasie których zaczyna się naukę 3. części wyszkolenia wojskowego. Marsze co tygodniowe 12—15 klm.

c) Nauka pływania, zasadnicza w wychowaniu fizycznem.

d) Hygjenia.—Hygjena indywidualna, ubrania, mieszkań, hygjena mas, hygjena na ćwiczeniach fizycznych. Walka przeciwko tuberkulozie, alkoholizmowi i chorobom wenerycznym. Nauka o pierwszych opatrunkach.

2) Wychowanie moralne polega głównie na:

Uświadamianiu obowiązków względem Francji, obywatela względem społeczeństwa, rodziny, w honorze osobistym, o cnotach dobrego obywatela i dobrego żołnierza. Prócz tego wiadomości ogólne o armji, znajomość wytycznych linji polityki narodowej, ekonomja, przemysł.

A. 3) Elementarne wyszkolenie wojskowe.

a) Wyszkolenie indywidualne w terenie.

b) Użycie środków, któremi wojskowość rozporządza.

c) Użycie karabinu.

a) Znajomość terenu, orjentowanie się, łączność.

b) Znajomość przyrządów, najprostsze prace polowe.

c) Strzelanie, ćwiczenia przygotowawcze, strzelanie na krótkie odległości.

Strzelanie szkolne w grupach i w strzelaniu do celu. Rozkładanie i składanie, czyszczenie i przechowywanie karabinu.

B. Wyszkolenie wojskowe uzupełniające, specjalne.

Obok wiadomości ogólnych, stowarzyszenia mogą jeszcze w charakterze uzupełniającym przeszkalać swoich członków w różnych innych gałęziach potrzebnych armji.

Wszystkie rodzaje wyszkolenia specjalnego, bardziej odpowiedniego dla wojskowości, są podkreślone przez wydanie dyplomu monitora w odpowiedniej gałęzi. Armja dostarcza stowarzyszeniom specjalnych doradców, ażeby zapewnić dobre warunki dla tej pracy, jak również niezbędny do tego materjał. Dla przykładu podaję różne gałęzie specjalizacji: Bronie konne, konnowodni artyl., strzelcy wyborowi, miotacze wyborowi, szperacze, łącznicy, cykliści, topografowie, kierownicy przy samochodach, tankach, saperzy, minerzy, kolejowi, telegrafiści, wyborowi pływacy, gimnastycy, bokserzy, trębacze, werbliści i t. d., i t. d.

IV. Próby.

Elementarne przysposobienie wojskowe jest potwierdzone przez certyfikat przygotowania do służby wojskowej. Egzamin zawiera próby praktyczne i teoretyczne.

P r ó b y p r a k t y c z n e. 1) Marsz 20. klm. w tem 4. klm. na przełaj. Czas, poniżej 5-ciu godzin. 2) Wychowanie fizyczne 9. prób. 3) Wyszkolenie w strzelaniu, Próby na dystanse 200. mtr. z karabinem wojskowym, albo próba na krótki dystans z karab. szk. (flores buffalle).

P r ó b a t e o r e t y c z n a i p r a k t y c z n a. 1) Wychowanie moralne i hygjena. 2) Wychowanie wojskowe. a) znajomość terenu, orjentacja, łączność, b) Czytanie mapy o podziałce 1:80.000, c) znajomość środków używanych w wojsku.

3) S t r z e l a n i e. a) Nomenklatura ogólna karabinu, współdziałanie części, składanie i rozkładanie, czyszczenie, b) Ćwiczenie w celowaniu na stojaku.

Egzamin do osiągnięcia dyplomu monitora-doradcy.

1) Warunki i dopuszczenie do egzaminu:

a) Osiągnąć certyfikat zaświadczający przygotowanie do służby wojskowej w stopniu b. dobrym.

b) Posiadać 3 rodzaje wiadomości specjalnych, szperacza, łącznika i topografa.

c) Być używanym jako zastępca doradcy podczas trwania jednego okresu wyszkolenia, w jednem ze stowarzyszeń.

d) Mieć dobrą notę u przewodniczącego stowarzyszenia.

Egzamin z wychowania fizycznego.

1) Egzamin z metody wychowania fizycznego, 2) Demonstrowanie praktyczne. Strzelanie, teorja i wykonanie praktyczne ćwiczeń przygotowawczych.

Egzamin z wiadomości wojsk specjalnych.

1) S z p e r a c z a i ł ą c z n i k a.

1) Odnieść meldunek ustny przez teren nierówny, na przestrzeni 400 mtr., 2) Narysować z pamięci określony widok terenu wybrany przez komisję egzaminacyjną, ferma, wyjście do miasta etc., 3) Znajomość doskonała alfabetu Morsego, 4) Możność przesyłania sygnalizacji ramionami 3 słów i szeregu umówionych znaków szyfrowych.

Umiejętność zbudowania polowej stacji telefonicznej, znalezienie popsutej polowej stacji telefonicznej, przyczynę złego jej działania i usunięcie takowej.

II. Topografia. 1) Wykreślić drogę według mapy sztabowej w podziałce 1:80.000., 2) Wykreslić szkic drogi na przestrzeni dwóch klm., 3) Zrobić szkic panoramiczny z punktu obranego, 4) Zorjentować się według karty w terenie i iść według wskazanego na niej kierunku.

III. Czołgi. A. Próby praktyczne i teoretyczne. 1) Prowadzenie czołgu. 2) Puszczanie w ruch maszynerji. 3) Jazda w terenie płaskim. 4) Zwroty. 5) Jazda w tył. 6) Zaopatrzenie czołgu w materjały popędowe, 7) Znajomość współdziałania części maszynerji czołgów. 8) Czyszczenie czołga.

Korzyści wynikające z osiągnięcia wyżej wymienionych dyplomów.

I. Certyfikat przygotowania do służby wojskowej.

Urlop nadetatowy 10-dniowy. Łatwość wyboru miejsca służby w granicach możliwości garnizonu, w którym ma się odbyć służbę wojskową. Noszenie specjalnej odznaki. Posiadanie zaświadczenia podpisanego przez Ministra Spraw Wojsk. Możliwość awansu na kaprala po 4. miesiącach służby (zwykle awans jest po 6. miesiącach).

II. Dyplom doradcy monitor.

Zapisanie bez egzaminu specjalnego, wprost po przybyciu do wojska, do plutonu przyszłych uczni szkoły podoficerskiej. Łatwość w otrzymaniu poza kolejką oprócz 10-dniowego urlopu jeszcze 2. urlopów po 24. godziny na miesiąc. Specjalna odznaka i dyplom.

III. Dyplom ukończenia specjalnej gałęzi wiedzy wojskowej.

Prawo wyboru rodzaju broni i wszystkie wyżej wymienione korzyści.

Konkluzja.

Niezależnie od bezpośrednich korzyści, jakie zapewnia każdemu poddającemu się przysposobieniu wojskowemu, przedstawia ono z punktu widzenia narodowego poważne korzyści. Przedewszystkiem polepszenie się rasy pod względem fizycznym, moralnym i socjalnym, następnie możność skrócenia służby wojskowej. Przysposobienie wojskowe przeprowadzano we Francji tak przed wojną jak i po wojnie, bardzo intensywnie. W roku 1919. było we Francji powyżej 3300. stowarzyszeń, propagujących wśród swych członków wyżej wymieniony cel.

Dzięki dobrze funkcjonującej służbie okręgowej można było skonstatować wciąż polepszający się materjał w kontyngentach poborowych z roku 1918 i 1919., w których zaledwie 20.000 ludzi nie otrzymało racjonalnego przygotowania wojskowego.

Trzeba tylko chcieć!...*)

Sprawa obrony granic państwa i niepodległości Polski jest największą troską budowniczych państwa wpatrzonych w jutro narodu. Tuż o miedzę na wschodzie i zachodzie, związani przymierzem w Rapallo, z wielkim nakładem pracy i wysiłków, wrogowie nasi gotują się do odwetu. Traktat wersalski ograniczył liczbowo armję niemiecką do 100.000 i zabronił organizowania stowarzyszeń wojskowo-wychowawczych. Politycy, propagujący dziesięcioletni okres pokoju ogólnego, sądzili, iż osiem miljonów niemców, którzy biorąc udział w wojnie europejskiej, stanowią znakomite rezerwy i wieczną grozbę dla pokoju, po tym okresie czasu zapomną czego się nauczyli z rzemiosła wojennego, a ociężali fizycznie, staną się niezdolni do walki. Ale naród niemiecki, żyjąc zawsze myślą odwetu, nie przestał ani na chwilę pracować w tym kierunku. Wychowanie fizyczne i sporty — zastąpiły szkołę żołnierza. Rząd i społeczeństwo niemieckie nie szczędzą poparcia moralnego i finansowego dla rozwoju sportów. I wyniki tej świadomej pracy dla przyszłości są następujące: Sekcja wychowania fizycznego i sportów niemieckiego ministerstwa oświaty ogłosiła statystykę dyplomów, wydanych przez niemieckie związki sportowe, w okresie czasu od 1-go kwietnia 1921 r. do 31-go marca 1922 r. Dyplomów takich wydał związek piłki nożnej — 1,120,555; lekkiej atletyki — 400.000; pływacki — 200.000; kolarski — 45.000. Nie licząc więc innych gałęzi sportu, tylko w tych czterech działach w okresie jednorocznym wydano — 1,755.000 dyplomów. Związki sportowe niemieckie są tak silne, iż wskutek ich zabiegów wycofano z parlamentu projekt ustawy o przymusie wychowania fizycznego. Podane liczby są imponujące.

W pracy nad przygotowaniem sprawnych fizycznie obrońców kraju jesteśmy w lepszych warunkach od Niemców.

Nieskrępowani żadnemi przepisami traktatów możemy swobodnie organizować stowarzyszenia wojskowo-wychowawcze, a rozporządzając znakomitym materjałem ludzkim, wychowanie fizyczne i sporty upowszechnić tak, aby uprawianie ich stało się obowiązkiem moralnym każdego obywatela państwa polskiego.

W pierwszym rzędzie należy z pracy tej wysunąć pierwiastki rozkładu i, pozostawiając walkę polityczną stronnictwom, uniemożliwić im destrukcyjną robotę rozbijania organizacji, pracujących dla obrony państwa. Należy wyraźnie rozgraniczyć pracę na dziś i dla nieznanego jutra!

A rząd i społeczeństwo, widząc co jest jeszcze w Polsce do zrobienia w tym kierunku, niech nie szczędzą zabiegów, poparcia finansowego i moralnego dla rozwoju stowarzyszeń wojskowo-wychowawczych, sportów i wychowania fizycznego.

Sile — tylko siła sprostać może. Słowa ją nie ujarzmią, nie sprzeciwstawią się jej. Jutro może być zapóźno!

Trzeba się dzisiaj wziąść do usilnej pracy!

Trzeba tylko chcieć!...

STRZELEC Nr. 10 (24).

Wiadomości bieżące.

Redakcja prosi zainteresowane stowarzyszenia, lokalne i okręgowe o nadsyłanie swych komunikatów i wiadomości bieżących najdalej do 20. każdego miesiąca, wszystkie zaś pisma uprasza o wymianę.

Obchód 6. sierpnia.

W roku tym przypada 8-ma rocznica wymarszu, pod wodzą Józefa Piłsudskiego, dzisiejszego Naczelnika Państwa i Wodza Naczelnego, pierwszej kompanji kadrowej z Oleandrów w Krakowie w kierunku granicy rosyjskiej na wieś Michałowice, — gdzie też zwalone zostały pierwsze słupy graniczne stwierdzające podział Ziemi Polskiej przez trzy rozbiorcze mocarstwa.

Zwalenie tych słupów, przez pierwsze ochotnicze oddziały strzeleckie, które sprawnie stanęły na zew Komendanta i wkroczyły na ziemie polskie przed wojskami austrja-

ckiemi, było wówczas nie tylko symbolem lecz rzeczywistem wypowiedzeniem wojny przez naród polski największemu z zaborców — Rosji.

Dzień ten, jest dla nas dziś wolnych, symbolem i prawdą nieskalaną zwycięstwa niepodległego ducha Narodu, który śmiał zerwać krępujące okowy niewoli i wzlecieć śladami wielkich jej Duchów, by w pożodze krwawej wojny, wśród jęków, przekleństw i zgliszcz, raz jeszcze wydobyć miecz swój niezardzewiały, błysnąć i uderzyć nim we wraże szeregi — przeważyć szalę gigantycznych wysiłków szeregu krwawiących pokoleń — okrzyknąć zwycięstwo — lub zginąć!

I cóż się stało?! — Śmierć długim ich wiodła szeregiem wśród zwycięstw i klęsk! Padali przez śmierć zwyciężeni — nie przez wraże moce! Padali z okrzykiem Wolni!... Niepodlegli!... — Zwycięzcy ducha!... Żniwo ich obfite nie ginęło na marne, odradzał się Duch polski — Duch Wieszczów Nieśmiertelnych. Ich znojem i pracą — my dziś Wolni...

Oddajmy dziś hołd temu, który był ich znakiem widomym, symbolem wiary, mocy i zwycięstwa — Józefowi Piłsudskiemu!!!

Oddajmy hołd tym, którzy ginąć potrafili, dla zwycięstwa życia!

Oddajmy hołd tym wszystkim, którzy na zew pierwszy poszli z wiarą w moc i Ducha Narodu, którzy poszli ogniem swych uczuć rozżarzyć słabe, blade świty!!!

Oddajmy hołd tym wszystkim, którzy nie stanęli w pół drogi lecz doszli do celu i stworzyli trudem swym i pracą Polskę Wolną, Niepodległą — Najjaśniejszą Rzeczpospolitą.

Cześć Im! Sława Im i wielkopomna chwała!

Celem uczczenia 8-mej rocznicy wymarszu strzelców, zorganizowana została z inicjatywy organizacji Związków Strzeleckich przez Prezydjum m. Krakowa konferencja w sali Magistratu dnia 18. lipca br. Licznie zebranych obywateli miasta Krakowa i reprezentacje różnych organizacji przywitał wiceprezydent miasta p. inżynier Rolle, poczem zabrał głos z ramienia Komendy Okręgu Związków Strzeleckich i Stow. b. Legjonistów Dr. Kapellner-Kaplicki, który w dłuższem przemówieniu przedstawił w ogólnych zarysach plan uroczystości, które przewidziane są w 3-ch dniach 5., 6. i 7. sierpnia, przyczem oznajmił, że Naczelnik Państwa i Wódz Naczelny obiecał swój udział w uroczystościach.

Na zjazd przybędą również delegacje Strzelców z całego kraju, byli Legjoniści, którzy służą w wojsku i pozostają poza wojskiem, jak również delegacje pokrewnych organizacji. Zebrani po krótkiej rzeczowej dyskusji na wniosek referenta przystąpili do wyboru Komitetu, w skład którego wybrani zostali przez aklamację. Całe prezydjum Stoł. m. Krakowa z prezydentem Fedorowiczem na czele, zastępca Wojewody Dr. Kowalikowski, Rektor UJ. Profesor Dr. Nowak i Protektor U. J. Prof. Dr. Estereicher, Dow. Okr. Korpusu Gen. Osiński, poseł Włodzimierz Tetmajer (honorowy prezes Zw. Strzeleckiego w Krakowie), gen. Truszkowski, Dr. Dwernicki, Dr. Weinert, pułk. Olszyna-Wilczyński (Komendant Zw. Strzel. Obwodu Kraków-Miasto), pułk. Jakesz, Komendant Ob. War. ppułk. Szlögl jego zastępca Dr. Kaplicki, p. Krzyżanowski, prezes weteranów itd., itd. Prócz tego wyłoniono dwie akcje: obchodo-prasową z p. redaktorem Prokeszem na czele i sekcję gosp. kwaterunkową z szefem intendentury pułk. Barzykowskim na cele.

Gen. Truszkowski podał wniosek, ażeby podczas dni uroczystości zorganizować kwestę uliczną na cele Zw. Strzeleckich, aby w ten sposób poprzeć wydatnie **akcję przysposobienia rezerw**, który w dyskusji rozszerzono w ten sposób, aby zbiórkę tą przeprowadzić jednocześnie we wszystkich miastach Województwa Krakowskiego, a dochód przeznaczyć dla Zw. Strzeleckich i Harcerstwa. Wniosek tak zmodyfikowany przyjęto przez aklamację i odesłano do Wydziału Wykonawczego Komitetu. Program uroczystości przewiduje: Uroczyste przywitanie Naczelnika Państwa przez Prezydjum m. Krakowa, Władze Wojskowe, Komitet Obchodu, Społeczeństwo. Wymarsz w obecności Nacz. Państwa z 5. na 6. sierpnia w nocy o godzinie 3-ciej z Oleandrów szlakami Kadrówki do Michałowic i powrót rano. Polowa Msza św. na godzinę 10. w Oleandrach, w obecności Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza. Po południu koło godziny 16-tej uroczyste przyjęcie Naczelnika Państwa w gmachu Starego Teatru. Wieczorem uroczyste przedstawienie w Teatrze. Dnia 7. sierpnia zwiedzanie Krakowa przez przyjezdnych na uroczystość b. legjonistów, strzelców i delegacje.

PROGRAM

Uroczystości Związku Strzeleckiego w dniach 5, 6 i 7. sierpnia 1922 w Krakowie.

Dzień 5-go sierpnia:

Przez cały dzień Zjazd oddziałów reprezentacyjnych i poszczególnych członków Związku Strzeleckiego. Zakwaterowanie i wyekwipowanie. — Udział w zawodach DOK. — Godzina 20-ta: Zbiórka wszystkich przybyłych Strzelców w Oleandrach, podział na bataljony i kompanje, raport przed komendantem głównym, wybór członków kadrówki. — Odejście na kwatery.

Dzień 6-go sierpnia:

Godzina 2-ga: apel po kwaterach. — Godzina 3-cia: Zbiórka wszystkich oddziałów Strzeleckich w Oleandrach, raport przed Naczelnikiem Państwa i Naczelnym Wodzem. — Godzina 3-cia minut 13: odmarsz 150 ludzi wybranych szlakiem kompanji kadrowej do Michałowic pod kmdą ob. Olszyny-Wilczyńskiego, kmdta Obw. Zw. Strz. Kraków-Miasto.

Godzina 3-cia minut 20: odmarsz reszty oddziałów w ślad za kadrówką. — W marszu powrotnym ćwiczenia polowe.

Godzina 9-ta: powrót od Oleandrów i odmarsz na śniadanie do kwater.

Godzina 10-ta: msza święta polowa w Oleandrach z udziałem wszystkich uczestników oraz uczestników Zjazdu b. Legjonistów, w obecności Naczelnika Państwa i Naczelnego Wodza.

Godzina 11-ta: defilada wszystkich oddziałów przed Naczelnikiem Państwa i Naczelnym Wodzem wraz z przedstawicielami Władz naczelnych Związku Strzeleckiego i reprezentantami byłych Legjonistów.

Godzina 12-ta: odmarsz do kwater na obiad i odpoczynek do godziny 18-tej.

Godzina 19-ta: Uroczysta Wieczornica Strzelecka w jednej z większych sal krakowskich.

Godzina 21-ta: Odmarsz do kwater.

Dzień 7-go sierpnia:

Przez przedpołudnie wycieczki oddziałów po Krakowie i okolicy pod przewodnictwem członków »Białego Krzyża« i ew. harcerzy.

Godzina 15-ta: Zamknięcie Zjazdu i odjazd oddziałów.

OBJAŚNIENIE.

Przez dzień 5-go sierpnia urzędują dwa biura kwaterunkowe Związku Strzeleckiego:

dla przejeżdżających oddziałów: na głównym dworcu osobowym (peron),

dla przyjeżdżających osobno członków: w Kmdzie Okręgu Zw. Strzel. ul. Florjańska 53, I. p. tel. fort.

Biuro na dworcu odsyła oddziały z przewodnikiem do koszar 20 pp. na Krowodrzy celem wyekwipowania i przydzielenia kwater.

Biuro w Kmdzie Okręgu przydziela uczestnikom bezpośrednio kwatery (oficerskie).

Wieczornicę i wycieczki przygotuje dokładnie specjalny Komitet.

Przez cały czas uroczystości delegacja Związku Strzeleckiego weźmie udział w Zjeździe byłych Legjonistów.

Ewentualne odprawy organizacyjne itp. będą miały miejsce 7-go przedpołudniem.

Obowiązki gospodarzy względem przybywających Strzelców spoczywają na władzach Okręgu krakowskiego Związku Strzeleckiego i Obwodu Kraków-Miasto. Funkcje K-dta wojskowego uroczystości pełni Kmdt. Obw. Kraków-Miasto ob. Józef Olszyna-Wilczyński.

I. Państwowy Kurs Wych. Fizycznego w Krakowie w r. 1921|22.

I. Państwowy kurs wychowania fizycznego w Krakowie, rozpoczęty dnia 1-go grudnia 1921 r., zakończył się dnia 30-go czerwca 1922 r. Kurs ten, podobnie jak takież kursa w Poznaniu i Warszawie, opiera się na statucie, wydanym przez Ministerstwo W. R. i Oświecenia publicznego w r. 1922., rozwijających szczegółowiej postanowienia statutu. Zadaniem kursów jest kształcenie kierowników wychowania fizycznego dla szkół średnich, powszechnych i seminarjów nauczycielskich; stąd też warunkiem przyjęcia na kursa jest m. i. conajmniej świadectwo dojrzałości z gimnazjum lub seminarjum nauczycielskiego. Na kursie krakowskim połowę uczestników stanowili słuchacze i słuchaczki Uniwersytetu, drugą połowę nauczyciele i nauczycielki szkół powszechnych, od lat kilku lub kilkunastu pracujący w szkolnictwie. Prawie wszyscy uczestniczący w kursie mężczyźni służyli poprzednio w armji polskiej, a przeważna część albo odbyła kursa oficerskie w byłych armjach zaborczych, albo ukończyła polskie kursa podchorążych.

Od uczestników kursu krakowskiego wymagano nienagannej pilności w uczęszczaniu na wykłady i zajęcia praktyczne. Wszelkie kolokwja i próby praktyczne odbywały się na sposób egzaminów. Przy egzaminie końcowym musieli wszyscy kandydaci oprócz egzaminu ustnego i pisemnego poddać się także egzaminowi praktycznemu.

Skład Rady pedagogicznej i nauczane przedmioty były następujące:

Asystent Uniw. Jagiell. Dr. Rogalski wykładał anatomję, z uwzględnieniem mechaniki ruchów, profesor U. J. Dr. M. Siedlecki fizjologję ogólną, fizjologję pracy mięśniowej i odrębności fizjologiczne wieku dziecięcego i młodocianego, prf. U. J. Dr. Ciechanowski i asyst. Dr. Zawistowski antropometrję, Dr. Tokarski (b. inspektor wychowania fizycznego w szkołach średnich Małopolskich) teorję i historję wychowania fizycznego, prof. U. J. Dr. Gieszczykiewicz hygjenę, prof. Dr. filoz. Ks. Siara pedagogję z uwzględnieniem psychologji, prof. III. gimnazjum i naczelnik »Sokoła« E. Hamburger gimnastykę, metodykę i systematykę gimnastyki, ćwiczenia metodyczne i lekką atletykę, prof. państw. Seminarjum naucz. Z. Wyrobek gry ruchowe wraz z ich metodyką i harcerstwo, asystent U. J. Dr. Glatzel ratownictwo. Wszystkie wykłady ilustrowano pokazami (preparatów anatomicznych itp.) lub łączono z ćwiczeniami praktycznemi (ratownictwo itd.) Dyrektorem kursu był prof. Dr. Ciechanowski. Prócz przedmiotów, prowadzonych przez członków Rady pedagogicznej kursu korzystali uczestniczy kursu wych. fiz. z następujących kursów, prowadzonych przez instruktorów: Strzelanie z karabinu i nauka o broni (kapitan Janecki); krótki kurs jazdy konnej (oficer instrukcyjny z V. Djonu Art. konnej); szermierka (fechtm. b. mjr. WP. Linneman); boks (instruktor YMCA); dla uczestniczek krótki kurs rytmiki i pląsów. Niestety budżet kursów był za szczupły w stosunku do potrzeb i spadku waluty, toteż większość kursów dodatkowych trwała za krótko, pomimo, że kursa przez instruktorów wojskowych prowadzone były bezinteresownie. W czerwcu odbyła się nauka pływania pod kierunkiem dyrektora ćwiczeń fizycznych YMCA., kapitana Longa; kurs ten prowadzony zresztą doskonale, nie mógł dać pełnych wyników z powodu zbyt krótkiego czasu (zbyt wczesnej pory roku). Ponieważ ta trudność w nauce pływania zawsze powtarzać się będzie, dopóki kursa wychowania fizycznego będą jednoroczne, przeto pierszeństwo w przyjęciu na te kursa mieć powinni kandydaci, umiejący już pływać. Nie urządzono osobnego kursu łyżwiarstwa, lecz uczestnicy mieli sposobność nauczania się tego sportu (bezpłatny wstęp na tor łyżwiarski, ofiarowany przez właściciela toru p. Eug. Weissa). Kurs narciarski, dla którego w roku 1922 nawet pod samym Krakowem były doskonałe warunki, nie mógł się niestety odbyć z powodu braku nart i funduszu na ich zakupienie; starania o wypożyczenie dostatecznej liczby nart nie powiodły się.

Kurs Krakowski wychowania fizycznego odbywał się w r. 1921/22. w warunkach trudnych z powodu braku własnej sali gimnastycznej (gościny udzieliło kursowi seminarjum nauczycielskie męskie oraz Towarzystwo gimn. »Sokół«), bardzo małego zasobu przyborów, braku nowoczesnej bibljoteki. Należy mieć nadzieję, że w przyszłości kurs Krakowski otrzyma środki, któreby pozwoliły zaradzić tym brakom.

Z przyjętych na kurs ustąpiło w ciągu kursu z różnych przyczyn 6, usunięto z powodu opieszałości 3 osoby. Z pozostałych 33 osób złożyło egzamin końcowy 31 osób, mianowicie dostatecznie 3, dobrze 20, bardzo dobrze 8. Z osób tych należy 12 do nauczycielstwa szkół powszechnych, reszta ma świadectwo dojrzałości z gimnazjów i z wyjątkiem 2 uczęszcza na Uniwersytet. Absolwenci kursu, którzy złożyli egzamin końcowy, otrzymali świadectwa, uprawniające do prowadzenia ćwiczeń cielesnych w szkołach średnich, powszechnych i seminarjach nauczycielskich.

Wśród uczestników kursu panowało doskonałe koleżeństwo, a stosunek do wykładających był jak najlepszy.

II. Kurs uczestników w Krakowie rozpocznie się 1-go października 1922 r. Podania wnosić należy do Dyrekcji kursu na ręce prof. Dr. Ciechanowskiego (ul. Grzegórzecka 16) do 15-go września 1922 r. Nauczyciele szkół państwowych zamiejscowych mogą być przyjęci na kurs, o ile uzyskają zwykłą drogą służbową całoroczny urlop i o ile posiadają inne warunki wymagane: (świadectwo dojrzałości, wiek 18 do 30 lat, zupełne zdrowie i uzdolnienie fizyczne). Liczbę uczestników kursu, ograniczono do 60 osób; pierwszeństwo mieć będą kandydaci, którzy już pracowali na polu wychowania fizycznego, w Sokolstwie, harcerstwie itd.

Z Okręgu Krakowskiego Związku Strzeleckiego.

W wykonaniu uchwał plenarnego Zebrania Okręgu Związku Strzeleckiego z m. czerwca br., Komenda Okręgu wydała odezwę do wszystkich Zarządów samorządnych gmin na terenie DOK. Nr. V. w sprawie stałego poparcia Związków Strzeleckich w ich dążeniach ogólno-państwowych.

ODEZWA.

Położenie naszego młodego Państw wymaga wszechstronnego wytężenia sił, by móc utrzymać zdobytą po latach niewoli niepodległość. Obok pracy organizacyjnej, mającej na celu podniesienie wszystkich zasobów wewnętrznych, które stanowią jedyną podstawę pokojowego rozwoju państwa, jest również koniecznością dziejową baczne zwracanie uwagi na stosunki zewnętrzne wśród jakich działać i poczynać nam przychodzi.

Nieprzychylny dla nas kurs polityki międzynarodowej, jak również położenie ekonomiczne Rzeczypospolitej sprawiły, że siła woskowa naszego kraju nie stoi w żadnym stosunku do tych potrzeb, jakie nasuwa nietylko bieżąca chwila, lecz także stałe a w wysokim stopniu niekorzystne położenie geograficzne naszej Ojczyzny.

Wojsko stałe jest liczebnie jedynie zaczynem armji, która musiałaby stanąć pod bronią w razie niebezpieczeństwa, a której dostarczyć muszą szerokie masy ludowe, jak na to wskazuje przykład świeżo minionej wojny.

Wykształcenie wojskowe tyh mas jest nieodzownym warunkiem powodzenia wszelkiej akcji militarnej, co więcej rękojmią pokoju, bo świadomość iż po za wojskiem stałem istnieją wyszkolone wojskowo rezerwy, nakłada potężne pęta na apetyty i złą wolę sąsiadów.

Pracy tej musi dokonać samo społeczeństwo, gdyż budżet wojska ograniczony z rozmaitych przyczyn, nie może podjąć tego ciężaru na swe barki.

Usiłowania w celu dokonania tego dzieła płynące z rozmaitych stron naszego społeczeństwa, skupił w swem łonie Związek Strzelecki, który jako cel swych dążeń określił militarne wykształcenie jak najszerszych warstw naszego społeczeństwa, by w ten sposób uzupełnić lukę jaką wykazuje organizacja pogotowia wojennego.

Poczynanie Związku nie jest czemś nowem lub nieznanem w dzisiejszych czasach. Kto powierzchownie choćby zwraca uwagę na to, co dzieje się w powojennych Niemczech, ten zrozumie czem jest wyszkolenie militarne ludności cywilnej i jaką ono odgrywa rolę tam, gdzie traktaty międzynarodowe lub trudności ekonomiczne ograniczyły kontyngent armji stałej.

Niechaj nam przykładem świeci ofiarność społeczeństwa niemieckiego, które przed żadną nie cofa się trudnością, by tylko utrzymać w pogotowiu wszystkie siły potrzebne na ciężką godzinę walki o wolność kraju i jego granice.

Wspieranie materjalne związków mających na celu wykształcenie militarne ogółu jest tam uważane za nakaz rozumu stanu; niema miasta niema gminy, która śmiałaby się wyłamać z tego nakazu ogólnej solidarności.

Z tego założenia wychodząc, zwraca się dziś Związek Strzelecki do Świetnego Magistratu z prośbą o przyczynienie się pewną kwotą do umożliwienia podjętej pracy.

Nie chodzi tu bynajmniej o jednorazowe mniejsze lub większe sumy ale przeciwnie — wprowadzoną do rocznego budżetu rybrykę. Niech ona będzie skromną, niech się ograniczy do sumy 15 lub 20 tysięcy rocznie, ale niech figuruje w budżecie stale jako dowód, że wszyscy rozumiemy i odczuwamy wspólny obowiązek pracy i ofiar na rzecz Ojczyzny.

(Red.) Powyższa odezwa rozesłaną została prz poszczególne Komendy Obwodów Związków Strzeleckich do wszystkich samorządnych gmin ich terenów i zasługuje w zupełności na jaknausilniejsze poparcie, któremu — mamy nadzieję — zadość uczynią Zarządy Gmin rozumiejąc spoczywający na nich obowiązek natury ogólno-państwowej.

Okólnik

z powodu uroczystości 6-go sierpnia b. r.

OBYWATELE!

Za trzy tygodnie święcić będziemy wspólnie ósmą rocznicę wymarszu pierwszych Związków Strzeleckich w bój o Niepodległość Polski pod wodzą dzisiejszego Naczelnego Wodza, który w święcie naszem obiecał wziąć czynny udział.

W dniu tym także zjeżdżają się także na Zjazd do Krakowa byli Legjoniści Polscy wszystkich pułków i brygad. Przed Nimi, którzy są przedstawicielami najpiękniejszej karty niedawnej przeszłości w dziejach naszego Narodu, my, strzelcy, którzy dla jasnej i promiennej przyszłości Narodu poświęcamy naszą pracę i trudy, mamy zdać sprawę z tego, cośmy dotąd zdziałali i czego od nas Polska może się spodziewać na przyszłość.

Dzień 6-go sierpnia będzie przeglądem naszych sił i sprawdzeniem najlepszym naszej sprawności organizacyjnej.

Wzywamy przeto wszystkich Strzelców Okręgu, aby niechybnie na uroczystość tę do Krakowa przybyli. Zarządom i Komendom Obwodowym i oddziałom polecamy dołożenie jaknajdalej idących starań w sprawie jaknajliczniejszego obesłania uroczystości przez podwładnych im Strzelców, jaknajlepszego wyekwipowania i jaknajokazalszego wyglądu uczestników oraz przesłania w przepisanym terminie odpowiednich sum na wyżywienie każdego ze Strzelców przez trzydniowy okres pobytu w Krakowie.

Wierzymy, że nie zawiedziemy się na naszych Strzelcach i na tem opieramy naszą ufność, że przegląd naszych sił Okręgowych w dniu 6-tym sierpnia wypadnie tak, jak na to zasługuje nasza dotychchczasowa praca.

Okólnik niniejszy polecam odczytać przed frontem wszystkich oddziałów Okręgu Krakowskiego.

(—) Kazimierz Załuski
Komendant Okręgu

(—) Dr. Ryszard Kunicki
Prezes Zarządu Okr.

Związek Strzelecki a Harcerstwo.

(Mowa Prezesa Honorowego Zw. Strzel. Wacława Sieroszewskiego w czasie Zlotu Harcerskiego w Warszawie).

»Pozdrawiam Was, Harcerze Polscy, w imieniu Związków Strzeleckich, które są jakby Waszym dalszym ciągiem— Waszymi braćmi z ducha i celów.

Obie organizacje: Wasza i nasza, posługują się podobnemi sposobami dla kształcenia ciał i charakterów; obie starają się wychować obrońców Ojczyzny oraz godnych jej obywateli. Słusznie tu powiedziano przed chwilą, że formacje, które zobaczymy w Waszych obozach i na Waszych manewrach są o tyle ważne, o ile odbijają się w nich pewien duch i pewna moralność. Otóż pierwszą właściwością tego ducha musi być umiejętność podporządkowania swej woli, swych upodobań, przyzwyczajeń i poglądów pod jedno kierownictwo, pod jeden górujący nad wszystkiem nakaz. My, ludzie starszego pokolenia, pozbawieni byliśmy możności ćwiczenia się jawnie i systematycznie w tych cnotach. Urodzeni w niewoli, rozdarci na trzy zabory, wpędzeni w suteryny własnych wyłącznie interesów, musieliśmy wychowywać nasze zdolności obywatelskie, urabiać nasze wspólne ideały w podziemiach tajnych organizacyj, w kółkach małych, w partjach ciasnych....

I dlatego może mamy słabo naogół wyrobione poczucie granicy, gdzie kończą się interesy, upodobania i poglądy osobiste czy partyjne i gdzie zaczyna się interes ogólny: Ojczyzny, Społeczeństwa, Państwa! Myśmy przyzwyczaili się do przemocy, rozumieliśmy dobrze jedynie argument siły!...

Cieszę się więc dziś w wolnej Polsce, patrząc na Wasze wielkie, jawne organizacje, na Wasze ćwiczenia masowe, Wasze umiejętne, rytmiczne, zbiorowe ruchy, w których przyświeca posłuszeństwo ogólnym rozkazom i regulaminom, gdyż wierzę głęboko, iż w tym moralnym i fizycznym nieustannym treningu wykształcicie w sobie zdolność zrzekania

się łatwo i sprawnie tej cząsteczki własnej woli, tej kruszyny osobistego lub partyjnego interesu na rzecz pomyślności ogółu, bez których owocna współpraca i ludzkie współbytowanie są niemożliwe.

Obyście lepiej od nas umieli wyczuwać chwile i okoliczności, kiedy wolność, dobrobyt i honor Ojczyzny wymagają bezwarunkowo zrzeczenia się i Waszych ofiar, ofiar świętych i miłych....

Wiedzcie, że Wasze harcerskie wysiłki prowadzą Was ku temu i dlatego wznoszę okrzyk: **Niech żyje Harcerstwo Polskie«.**

Wieczór dyskusyjny

na temat ideologji Związków Strzeleckich w Krakowie.

W dniu 16-go czerwca odbył się w sali Towarzystwa Lekarskiego w Krakowie wieczór dyskusyjny na temat ideologji Związków Strzeleckich.

Na przewodniczącego zebrania powołano jednogłośnie generała brygady Aleksandra Truszkowskiego, który w krótkich a pełnych treści słowach podniósł konieczność ugruntowania siły obronnej Państwa przez przygotowanie wykształconych rezerw i wskazał na Związek Strzelecki jako na organizację, której bezwarunkowe i natychmiastowe poparcie przez całe społeczeństwo leży w interesie Państwa.

Referat kapitana Dra Wacława Lipińskiego przedstawił wyczerpujące znaczenie Związku Strzeleckiego w Polsce, podkreślając apolityczny i państwowy charakter jego. Wskazując na norweskie, finlandzkie i szwajcarskie organizacje strzeleckie, prelegent rozwinął szereko i uzasadnił potrzebę rozszerzania idei strzeleckiej wśród społeczeństwa polskiego. Czerpiąc obfite przykłady z historji ostatnich wojen, mówca wskazał, że prowadzenie wojny współczesnej polega przedewszystkiem na przygotowaniu przez państwo jaknajszerszych wyszkolonych rezerw. Przy naszem fatalnem strategicznem położeniu granic wschodniej i zachodniej potrzebaby było na obronę tych granic około 5-miljonowej armji, (w stanie czynnym koło 1. miljona) co zważywszy naszą ciężką sytuację ekonomiczną i polityczną byłoby niemożliwem dla państwa. Biorąc zaś pod uwagę fakt, że armja polska podlega zupełnemu przeszkoleniu, że więc wyszkolenie pozostałe po armjach zaborczych niewiele tu pomódz może, trzeba przyjąć, że przeszkolenie rezerw naszych potrwać by musiała około lat 15-tu. Ze względu jednak na przytoczone wyżej motywy, jakoteż pewne objawy tkwiącej w naszych sąsiadach zaborczości, ostatnio ujawnionej w Rapallo, proces tego wyszkolenia należy przyspieszyć i ciężar tej pracy musi wraz ze skarbem Państwa podzielić społeczeństwo polskie, w tem rozumieniu, że chcąc gruntować pokój, trzeba zabezpieczyć się przed wojną.

W obszernej dyskusji, w której zabierali głos pp. Red. Mieczysław Dąbrowski, prof. Bol. Pochmarski, prof. Dr. Grażyński, prof. Dr. Michał Szyszko, prof. Dr. Tad. Wałek, Gen. Al. Truszkowski i cały szereg innych, podnoszono przedewszystkiem znaczenie wojskowego wychowania pod względem moralnym. Po dyskusji uchwalono następujące rezolucje:

1) Zebrani przedstawiciele ludności m. Krakowa uznają w pełni potrzebę organizowania i rozszerzania Związków Strzeleckich.

2) Zebrani dla zainteresowania szerszych warstw sprawą wyszkolenia rezerw uznają potrzebę organizowania obywatelskich Kół Przyjaciół Związku Strzeleckiego, powierzając przygotowawcze prace prezydjum.

Wieczór dyskusyjny dowiódł, że Związek Strzelecki w Okręgu Krakowskim cieszy się coraz większą, z dnia na dzień wzrastającą sympatją i uznaniem społeczeństwa.

Dział urzędowy.

Kurs gimnastyczno-sportowy

w Okręgowej Szkole Gimn. i Sportu DOK. V. ul. Rajska koszary Kościuszki.

Dnia 17-go lipca br. o godzinie 8-mej rano z inicjatywy Ref. Przysposobienia Rezerw, otwarty został przemówieniem Szefa Oddziału III. Szt. kpt. Skulskiego, bezpłatny 5-cio tygodniowy kurs (przychodni) gimn. i sportu, dla młodzieży szkolnej i członków Stow. W. W. Kurs ma za zadanie wyszkolić pomocników, czy to instruktorom czy też nauczycielom w dziedzinie ogólnego wychowania fizycznego.

Dlatego też program kursu uwzględnia w szerokiej mierze w części praktycznej, metody gimnastyki najnowszego systemu, wszelkiego rodzaju biegi, skoki, rzuty, pchnięcia, wioślarka, pływanie z ratownictwem i boxing, wreszcie gry ruchowe, wszystko z przyrządami i bez nich jak również walkę na bagnety.

W części teoretycznej program uwzględnia umiejętność przeprowadzenia pomiarów, historji wychowania fizycznego, teorję sportu, systematykę, hygjenę sportu, przepisy lekkoatletyczne, przepisy piłki nożnej, wpływ ćwiczeń na organizm, społeczeństwo i militarne znaczenie wych. fiz., środki. Porównanie systemów i sposoby kwalifikacji. Igrzyska Olimpijskie i Olimpjady. Organizacje sportowe w państwie.

Program powyższy obejmuje całokształt wiedzy wych. fiz. i rozłożony jest na 5-ć godzin całodziennej pracy, prócz wioślarki.

Kierownikiem kursu jest Dca Okr. Szkoły Gimn. i Sportu Dow. Korp. V. por. Babirecki, który swą ofiarną pracą i doświadczeniem gwarantuje dobry jej wynik, do czego w znacznej mierze przyczyni się zapał młodzieży uczęszczającej na kurs.

Postępy w pracy każdego z frekwentantów określi świadectwo, które wydane zostanie przez DOK. V. przy ukończeniu kursu.

Utworzenie Rady Wychowania Fizycznego i Wojskowego

w Zagłębiu Dąbrowskiem.

Dnia 14 lipca br. na czwartej z koleji konferencji, uchwalono Statut Rady Wychowania Fizycznego i Wojskowego na powiat Będziński i przystąpiono do wyborów prezydjum Rady, które uskuteczniono w następującym składzie:

Na prezesa: ppułk. Bloka (Dcę PKU. Sosnowiec w Będzinie).

Na wiceprezesa: Dyr. Karnya prezesa »Sokoła«.
Na sekretarza: Sędziego Hermana.

Do wydziału wykonawczego:
Por. Niteckiego (Ofic. Instrukc. PKU.),
ppor. rezerwy Plebanka (kom. Ob. Zw. Strzel.),
pana Grabiańskiego (Radnego miasta Sosnowca),
profesora Wyspiańskiego (przedst. Szkół Średnich),
Ks. Sobczyńskiego (Kom. IX. Okr. Ż. H. P. Sosnowiec).

Do Sekcji Finansowej:
Dyr. Karnya, Dyr. Skarbińskiego i Misiurskiego.

Do Sekcji Budowlanej:
Wybór odłożono.

Do Sekcji Lekarsko-Statystycznej:
Dr. Zielenieckiego z prawem kooptacji.

Do Sekcji propagandy — odczytowej i prasowej:
Prof. Barańskiego z prawem kooptacji.

Opracowanie regulaminu wewnętrznego odłożono do następnego posiedzenia.

STATUT
Rady wychowania fizycznego i wojskowego w Zagłębiu Dąbrowskiem.

I.

§ 1. Rada jest organem wyłonionym przez społeczeństwo w porozumieniu z czynnikami rządowymi.

§ 2. Celem Rady jest współdziałanie rozwojowi powszechnego wychowania fizycznego i wojskowego.

II.

§ 3. Środkiem do osiągnięcia wyżej wymienionego celu jest:

a) Zakładanie i budowa nowoczesnych boisk i hal do ćwiczeń i gier ruchowych itp.,

b) wyjednywanie na ten cel funduszów, przedewszystkiem od Rządu, następnie od samorządów miejskich, gminnych i powiatowych, a następnie od ofiarności publicznej.

c) teoretyczne studja nad ulepszeniem urządzeń i stosowanie ich w praktyce.

d) zorganizowanie Sekcji Lekarskiej w celu oparcia akcji na racjonalnych podstawach zdrowotnych.

e) propaganda słowem i pismem.

III.

§ 4. W skład Rady wchodzą:

a) przedstawiciele wojskowości, wyznaczeni przez Min. Spraw Wojsk. do zajmowania się sprawami wychowania fizycznego i wojskowego.

b) przedstawiciele istniejących i zalegalizowanych Stowarzyszeń Gimnastyczno-Wychowawczych i Wojskowych.

c) przedstawiciele organizacji samorządowych.

d) przedstawiciele szkolnictwa.

e) przedstawiciele Towarzystwa Lekarskiego.

f) przedstawiciele Polskich Stowarzyszeń Sportowych.

g) Władze Rządowe, Starostwa.

h) Rada Zjazdu.

i) Towarzystwo Przemysłowe.

j) Towarzystwo Kupców Polskich.

§ 5. Stowarzyszenia Gimnastyczno-Wychowawcze Wojskowe i Sportowe, chcące mieć swego przedstawiciela w Radzie, muszą jej złożyć oprócz motywowanego zgłoszenia na piśmie, egzemplarz uchwalonego przez siebie statutu, a to dla stwierdzenia charakteru Stowarzyszenia oraz faktu, czy jest celowem dla Rady przyjąć danego kandydata do swego łona.

IV.
USTRÓJ RADY.

§ 6 W celu sprawnego wykonywania swych zadań, Rada dzieli się na Sekcje:

a) sekcję finansową,

b) sekcję budowlaną,

c) sekcję lekarską i statystyczną,

d) sekcję propagandy, odczytową i prasową.

§ 7. Organem wykonawczym jest wybierany dorocznie z łona Rady Wydział Wykonawczy, złożony z przewodniczącego, zastępcy, sekretarza, skarbnika (i ich zastępców).

Czynności Wydziału Wykonawczego określi specjalny regulamin, który przygotuje Rada.

§ 8. Plenarne zebrania Rady odbywają się zasadniczo nie rzadziej niż raz na miesiąc. Przewodniczy prezydjum Rady złożone z prezesa, wiceprezesa i sekretarza, wybranych przez Radę.

§ 9. Na plenarnych posiedzeniach Rady, Wydział Wykonawczy składa sprawozdanie z dokonanych prac, a Sekcje składają swoje wnioski i opracowane referaty.

Każdy zasadniczy projekt dotyczący zmian regulaminu musi przejść trzy czytania i dopiero potem może być poddany pod głosowanie celem wykonania.

V.

§ 10. Rada może być jednostką prawną, może posiadać nieruchomości i ruchomości. Zasadniczo jednak pożądane jest aby stwarzane z jej inicjatywy boiska i hale pozostawały własnością odnośnych gmin i po urządzeniu przechodziły pod zarząd tychże gmin, które byłyby obowiązane utrzymywać je nadal według regulaminów opracowanych przez Radę.

§ 11. Rada niema żadnej władzy nad stowarzyszeniami, których delegaci wchodzą w jej skład, niema prawa żądać, aby one działały wbrew swoim ustawom, ma zato obowiązek traktować wszystkie tę stowarzyszenia równorzędnie i lojalnie. Wytyczną jej jest tylko jeden cel: racjonalne wychowanie fizyczne i wojskowe.

§ 12. Rada ustanawia regulamin korzystania ze stworzonych przez nią hal i boisk—i do tego regulaminu (motywowanego tylko ze względu na porządek i hygjenę) obowiązane są stosować się zarówno szkoły jak i stowarzyszenia z nich korzystające.

§ 13. Czynności członków Rady są pełnione honorowo. Jedynie sekretarjat będzie opłacany.

§ 14. Rada ma prawo odwoływać się do opinji rzeczoznawców i zapraszać ich do współpracy w sekcjach.

§ 15. Rada korzysta z wszechstronnego poparcia Władz Rządowych.

Zawody sierpniowe dla członków Stow. W. W.

Wobec bardzo nielicznych zgłoszeń zapowiedziane na dzień 5-go sierpnia br. zawody w czworoboju wojskowym dla członków Stow. WW. nie odbędą się.

Obozy letnie przysposobienia rezerw.

Żywiec.

Kurs w Obozie Sokolim dla przodowników z całej Rzeczypospolitej funkcjonuje dosyć sprawnie przy udziale 65 uczestników. Zakończenie kursu dnia 8-go sierpnia.

Piwniczna.

Kurs instruktorski w Obozie harcerskim funkconuje bardzo dobrze mimo, niepogody, ciągłych burz i wiatrów. Uczestników 50. Termin zakończenia kursu w obożie został przedłużony, na skutek prośby kierownika por. Kuty-Kalińskiego komendanta Chor. Krakowskiej, i nastąpi dopiero dnia 10-go sierpnia, a to celem wypełnienia rozpoczętego programu, który aura i inne nieprzewidziane okoliczności opóźniły.

Hala Gąsienicowa.

Obóz Strzelecki z powodu ciągłych deszczów, wichrów halnych a nawet śniegów i gradu, które stale uniemożliwiały pracę w Obozie, został zwinięty od dnia 20-go lipca. Część ludzi odeszła do Obozów Przysp. Rezerw w Roztoce, st. kol. Rytro.

Rytro.

2 Obozy Przysp. Rezerw. Początkowo i tu pogoda nie dopisywała, przyczem nagła zmiana zaprowiantowania, z domowego na żołnierskie, wywołała pewne niezadowolenie u kursistów, którzy jak się zdaje przygotowani byli na co innego, jednakże szybko nastąpiła poprawa pod każdym względem i teraz praca postępuje w szybkim tempie naprzód. Duch w Obozie jest b. dobry, co świadczy o zżyciu się uczestników do czego znakomicie przyczyniają się wycieczki organizowane przez dowódców poszczególnych Obozów do Szczawnicy, Krynicy, Żegiestowa itd. jak również b. sympatyczna opieka Koła Pań Zw. Strzeleckiego z Nowego Sącza, które przy wydatnej pomocy Dow. 1 p. s. p. pułk. Dobrodzickiego i mjra Wojakowskiego urządziły festyn w Obozie w niedzielę dnia 23 lipca, podczas którego wystąpili ze swemi produkcjami jak pokazy gimnastyczne, przedstawienie amatorskie, pantominy, chór, chłopcy — zorganizowani w kółko gimnastyczne, kółko dramatyczne, chór itp. Bawiono się b. przyjemnie przy ochoczej pracy i materjalnej (w artykułach żywnościowych) pomocy pań, które licznie zgłosiły doń swój udział, za co należy im się serdeczna podzięka za ich stanowisko prawdziwie obywatelskie w pracy nad przysposobieniem rezerw dla obrony granic Państwa, co też niniejszem z całą satysfakcją czynię.

Sprawozdanie z prac oficerów instrukcyjnych.

W raz z ukończeniem roku szkolnego i rozpoczęciem ferji, młodzież rozjechała się do obozów, kolonji, lub też do swych rodzin, znaczna zaś część pozostałych członków Stow. W. W. zajęta jest intenzywnie pracą zawodową na wsi, tem samem praca uległa przerwie, tembardziej, że prawie wszyscy oficerowie instrukcyjni wyjechali jako instruktorzy do Obozów Przysposobienia Rezerw, zorganizowanych albo przez organizacje albo przez Dow. Okr. Korp. V.

W kilku miejscowościach gdzie oficerowie instrukcyjni pozostali praca prowadzoną jest normalnym trybem z pozostałymi członkami. Pozatem w Obwodach Zw. Strzeleckich znaczne ożywienie i przygotowania celem odpowiedniego uczczenia 8-mej rocznicy wymarszu strzeleckiej kompanji kadrowej z Oleandrów w Krakowie.

Redaktor: kapitan Edward Pfeiffer, ref. przysp. rezerw D. O. K. Nr. V.
Redakcję numeru zamknięto dnia 25. lipca 1922 r.

Drukarnia wojskowa D. O. Korp. Nr. V. w Krakowie.